

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

27 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Țurcan Anatolie

Talpă Boris

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2022, în cauza penală privindu-l pe

Blanița Victor Xxxxx, născut la xxxxx, domiciliat s. Xxxxx r-nul Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 12.03.2020 - 22.11.2021

2. *instanța de apel:* 12.01.2022 - 20.04.2022

3. *instanța de recurs:* 03.08.2022 - 27.06.2023

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești sediul Ialoveni din 22.11.2021, Blanița Victor Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 264¹ alin.(1) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 (două sute patruzeci), cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- art. 349 alin.(1¹) Cod penal, la închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 87 alin. (1) Cod penal, 240 (două sute patruzeci) ore de muncă neremunerată în folosul comunității, care constituie echivalentul a 60 zile de închisoare, în temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a fost stabilit definitiv lui Blanița Victor pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 1 (una) lună închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

A fost încasat de la Blanița Victor în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 281, 70 lei (două sute optzeci și unu lei, 70 bani).

Acțiunea civilă a lui Gavriluța Igor împotriva lui Blanița Victor cu privire la încasarea prejudiciului material și moral, a fost admisă parțial. A fost încasat de la

Blanița Victor în beneficiul lui Gavriluța Igor suma de 620 (șase sute douăzeci) lei cu titlul de reparare a prejudiciului material și suma de 7000 (șapte mii) lei cu titlul de reparare a prejudiciului moral.

2. Potrivit sentinței s-a constatat, că Blanița Victor, la 13.02.2020, aproximativ la ora 23:20, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se pe o stradă din s. Suruceni, raionul Ialoveni, având scopul sistării activității de serviciu și nimicirea bunurilor angajaților INP, Bîlici Dumitru, numit în funcție prin ordinul IGP nr. 65 of. din 28.05.2019 în calitate de subofițer de patrulare din cadrul Plutonului Ialoveni, Hîncești al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de patrulare și Gavriluța Igor numit în funcție prin ordinul IGP nr. 65 of. din 28.05.2019 în calitate de subofițer de patrulare din cadrul Plutonului Ialoveni, Hîncești al Batalionului nr. 3 al Brigăzii de patrulare, care se aflau în exercițiul funcției de serviciu în aceeași localitate, fiind îmbrăcați în uniformă de polițiști, care conform prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, sunt persoane publice, dorind de a se eschiva de la documentarea cazului de conducere în stare de ebrietate a automobilului de model „OPEL” cu numerele de înmatriculare XXXXX, intenționând de a schimba caracterului faptei în folosul său, le-a aplicat polițiștilor sus menționați lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului și a deteriorat sticla de la geamul automobilului de serviciu „ŠKODA” cu numerele de înmatriculare XXXXX, valoarea căruia constituie 640 lei.

Ulterior, Blanița Victor, având un comportament agresiv față de colaboratorii de poliție, cunoscând cu certitudine că aceștia se aflau în exercițiul funcției privind asigurarea ordinii publice, le-a refuzat acestora să fie documentat în conducerea unității de transport în stare de ebrietate alcoolică și să fie însoțit la IP Ialoveni opunând rezistență, iar în cadrul reținerii, fiind agresiv, i-a agresat fizic pe ultimii, cauzându-i astfel colaboratorului de poliție Bîlici Dumitru, conform raportului de expertiză judiciară nr. 2020002P0490 din 14.02.2020, vătămare corporală neînsemnată, manifestată prin edem posttraumatic al țesuturilor moi și excoriații la nivelul mâinii drepte și, respectiv, colaboratorului de poliție Gavriluța Igor, i-au fost cauzate conform raportului de expertiză judiciară nr. 202002P0491 din 14.02.2020 vătămare corporală neînsemnată, manifestată prin echimoză la nivelul feței, excoriații multiple la nivelul mâinii propriu zise pe stânga și articulația genunchiului drept.

Astfel, instanța de fond a constatat că, prin acțiunile sale intenționate, Blanița Victor a *aplicat violență nepericuloasă pentru viață și sănătatea față de persoana cu funcție de răspundere și a nimicit bunurile acestora, în scopul sistării activității ei de serviciu și a schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența*, adică a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 349 alin. (1¹) Cod penal.

Tot Blanița Victor la 14.02.2020, aproximativ la ora 01:00 min., având scopul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, după ce în prealabil a consumat băuturi alcoolice, a urcat la volanului automobilului de model „OPEL” cu numerele de înmatriculare XXXXX cu care se deplasa pe strada centrală din s. Suruceni raionul Ialoveni, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în

stare de ebrietate, a fost stopat de angajații IP Ialoveni, Bîlici Dumitru și Gavriluța aflați în exercițiul funcției de serviciu. În urma testării alcooscopice cu aparatul "DRAGER-8510" efectuată la 14.02.2020, ora 01:10 min. la cet. Blanița V. s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,62 mg/l, ce constituie conform art. 134¹² alin. (3) din Codul penal, starea de ebrietate alcoolică cu grad avansat, încălcând astfel cerințele prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 357 din 13 mai 2009, care stipulează expres, că conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate.

Astfel, instanța de fond a constatat că, prin acțiunile sale intenționate Blanița Victor a comis infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, adică *conducerea mijlocului de transport de către o persoană, care se află în stare de ebrietate alcoolică grad avansat*.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatul Pintilie Ciobanu în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, pe capătul de acuzare de comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal, prin care inculpatul a fost condamnat la 2 ani închisoare, cu pronunțarea unei hotărâri prin care Blanița V. să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că:

- vina de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, și-a recunoscut-o pe deplin, dar despre faptul că acesta a comis infracțiunea prevăzută de art.349 alin.(1) Cod penal, nu a recunoscut-o, și acesta a mai menționat că a refuzat să se urce în automobilul de serviciu din motiv că, acasă are 4 copii minori care au rămas fără supraveghere, deoarece soția este plecată la muncă peste hotare;

- instanța de judecată în sentință a indicat prevederile art.24 Cod de procedură penală, însă instanța nu a luat în considerare depozițiile inculpatului, dar instanța a considerat adevărate depozițiile părților vătămate;

- din materialele cauzei reiese că, la stația PECO unde a avut loc incidentul, se aflau mai multe persoane, și în automobilul condus de către Blanița V. se afla încă o persoană, organul de urmărire penală pentru stabilirea adevărului nu a stabilit martorii acestui conflict, dar s-a bazat numai pe depozițiile părților vătămate Bîlici D. și Gavriluța I., care sunt cointeresate pe buna desfășurare a cauzei;

- organul de urmărire penală nu a acumulat dovezile necesare ca Blanița V. să fie condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.349 alin.(1¹) Cod penal.

3.2 Avocatul Cobzac G. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și aplicarea în privința acestuia a unei pedepse alternative închisorii sub forma de munca neremunerată în folosul comunității.

În motivarea cererii de apel a fost invocat că:

- sentința este una neîntemeiată și pasibilă de a fi casată din considerentele că, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, instanța de judecată nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana

celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, considerând că îndreptarea și corectarea lui Blanița V. nu este posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art. art. 75-78 Cod penal, nefiind posibil nici aplicarea prevederilor art.90 Cod penal aplicarea pedepsei alternative cu muncă neremunerată în folosul comunității;

- inculpatul Blanița V. nu are antecedente penale, iar potrivit art. 111 Cod penal el este considerată persoana care nu are antecedente penale. Fapta a fost comisă 13.02.2020 (peste 1 an și 9 luni) și până în prezent nu a comis o altă faptă, din ce rezultă că acesta a renunțat de a mai comite infracțiuni și dă dovadă obiectivă de corectare, nu prezintă un pericol public. În declarațiile sale de fapt inculpatul a recunoscut vina pe ambele capete acuzare, declarând, că recunoaște că nu trebuia să urce la volan în stare de ebrietate. Recunoaște că a opus rezistență din motiv că, nu a fost de acord cu acțiunile polițiștilor, din motiv că nu l-au documentat corect, însă instanța de judecată se expune în sentință la expunerea declarațiilor inculpatului menționând că acesta fiind audiat, vina în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, respectiv instanța a constatat că circumstanțe atenuante lipsesc;

- inculpatul are la întreținere 5 copii minori, fapt menționat de el în declarațiile făcute instanței, însă instanța de judecată nu a luat în calcul aceste date privind personalitatea sa, în sentință nefiind menționat faptul, că are 5 copii minori la întreținere, astfel instanța nu a dat careva apreciere motivată a acestor circumstanțe;

- potrivit caracteristicii de la domiciliu eliberată de Primăria s.Suruceni, r-l Ialoveni, are un comportament decent, nu a avut neplăceri cu administrația publică locală;

- consideră neîntemeiată constatarea instanței de fond, că modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului și anume executarea reală a pedepsei cu închisoare, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere circumstanțele cauzei fiecare în parte și toate în ansamblu, personalitatea inculpatul avându-se în vedere că anterior a mai comis infracțiuni pentru care a fost condamnat, comportamentul acestuia, deoarece reiterează, că inculpatul potrivit art. 111 Cod penal, nu are antecedente penale, recunoaște de fapt vina, are la întreținere 5 copii minori și este unicul întreținător real al familiei întrucât soția este în concediu de maternitate și are grijă de copii;

- legislatorul a prevăzut ca pedeapsă pentru infracțiunea prevăzută de art.264¹ alin.(1) Cod penal, doar muncă neremunerată, nefiind prevăzută sancțiune cu închisoare, iar pentru infracțiunea prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal legislatorul a prevăzut mai multe categorii de pedeapsă și anume - amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani;

- instanța de fond nu a motivat din ce cauză a dispus executarea a celei mai aspre categorie de pedeapsă și de ce nu este posibil de aplicat pedeapsa alternativă

cu muncă neremunerată, amendă sau cu suspendarea executării pedepsei potrivit art.90 Cod penal;

- din materialele cauzei, se vede de iure și de facto, luând în calcul personalitatea infractorului, urmărind în acest sens comportarea sa în viața socială, are comportament decent în localitate, recunoaște vina, 5 copii minori la întreținere, toate indică la faptul, că săvârșirea faptei de către inculpat se datorează unui concurs accidental de împrejurări, care a fost ca rezultat al conducerii de către el a mașinei în stare de ebrietate, și opunere de rezistență în timpul documentării cazului, iar pentru îndreptarea, corectarea inculpatului, nu este necesară executarea efectivă a pedepsei cu închisoare. Anularea permisului de conducere deja în parte are un efect de prevenție;

- stabilirea unei pedepse alternative închisorii își va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni și va asigura conștientizarea de către Blanița V. a celor comise cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul său în societate în raport cu reprezentanții statului, aflați în exercițiul funcțiunii, fapt ce este confirmat prin comportamentul inculpatului până și după comiterea faptei;

- infracțiunile incriminate inculpatului sunt ușoară și mai puțin gravă, nu este stare de recidivă;

- atrage atenția asupra motivării aduse de instanță în favoarea aplicării pedepsei reale și anume, că inculpatul Blanița V. anterior a comis infracțiunii și nu s-a corectat, motivare pe care o consideră neîntemeiată în coraport cu prevederile legislației internaționale, totodată menționează, că inculpatul nu are antecedente penale, iar pentru ce a comis, și-a ispășit pedeapsa și nu poate suporta consecințe duble pentru fapta comisă anterior. Această constatare a instanței la stabilirea pedepsei nu este echitabilă în raport cu criteriile generale de individualizare a pedepsei în privința lui Blanița V., nu este echitabil și în mod ilegal vine să stabilească pedeapsă reală cu închisoare;

- instanța de fond a ignorat prevederile art. 75 alin.(2) Cod penal;

- inculpatul a opus rezistență unui colaborator al poliției de patrulare aflat în exercițiul funcțiunii, a condus mașina fiind în stare de ebrietate, fapte pentru care trebuie pedepsit, iar întrebarea este care pedeapsă ar fi cea mai potrivită și cea mai proporțională pentru satisfacția echitabilă: părții vătămate, a relațiilor sociale la care a atentat și în final ținând cont de personalitatea și condițiile de viață ale inculpatului. Cu siguranță izolarea de societate a inculpatului nu pune în satisfacție echitabilă pe familia inculpatului și cei 5 copii minori aflați la întreținerea sa și care au rămas deja fără întreținător;

- inculpatului i-a fost deja anulat permisul de conducere, astfel nu are dreptul de a conduce mijloace de transport, măsură de prevenție deja aplicată. Această faptă este calificată ca una mai puțin gravă, de la acțiunile lui de opunere a rezistenței au fost cauzate vătămări corporale neînsemnate, iar geamul de la mașină a fost stricat accidental de către inculpat în timpul când opunea rezistență în moment când era

urcat cu forța în mașină. Reiterează că, inculpatul recunoaște faptele încriminate, însă menționează că a opus rezistență deoarece colaboratorii de poliție s-au purtat brutal cu el și atât.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2022, au fost admise apelurile declarate, fiind casată parțial, din alte temeuri potrivit art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează: Blanița V. a fost liberat de pedeapsa penală aplicată acestuia în temeiul art. 264¹ alin. (1) Cod penal din motivul expirării termenului de prescripție privind tragerea la răspunderea penală.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa penală sub formă de 2 ani închisoare aplicată inculpatului Blanița V. în temeiul art. 349 alin. (1¹) Cod penal, a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune 2 ani, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent, să-l supravegheze pe toată perioada termenului de probațiune. În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că, inculpatul Blanița V. este vinovat de comiterea infracțiunilor încriminate.

Examinând probatoriul administrat, instanța de apel, a considerat dovedită în afara dubiilor rezonabile vina inculpatului Blanița V. și pe deplin prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi: depozitiile părților vătămate Gavrilița I., Bîlici D., martorului Grozav I., procesul verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică (f.d. 17-19); procesul verbal de examinare din 14.02.2020 și planșa fotografică (f.d. 56-59); procesul verbal de ridicare din 14.02.2020 (f.d. 61-62); procesul verbal din 17.02.2020 (f.d.63-64); procesul verbal de ridicare din 17.02.2020 (f.d.67-68); procesul verbal din 20.02.2020 (f.d.69-70); procesul verbal de ridicare din 17.02.2020 (f.d.77-78); procesul verbal din 18.02.2020 (f d 79-80); procesul verbal de ridicare din 14.02.2020 (f.d.87); raportul de expertiză judiciară nr. 202002P0490 din 14.02.2020 (f.d.96-97); raportul de expertiză judiciară nr. 202002P0491 din 14.02.2020 (f.d.103-104); raportul de depistare a infracțiunii 14.02.2020 (f.d.9).

Instanța de apel a conchis că, întreaga sistemă de probe examinate mai sus și apreciată de către instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, coroborează între ele și demonstrează, faptul că, inculpatul Blanița V. a comis faptele prevăzute de art. 349 alin. (1¹), și art. 264¹ alin.(1) Cod penal.

Așa dar, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că, la capitolul încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, careva încălcări nu au fost identificate, iar în acest sens instanța de fond corect a apreciat starea de fapt, și just a conchis asupra existenței în acțiunile lui Blanița V. a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹); art.264¹ alin.(1) Cod penal.

Urmare a celor relatate concluzia care se rezumă este doar una, că argumentele avocatului Pintilie Ciobanu ce țin de nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal nu sunt întemeiate.

Raportînd normele de drept la circumstanțele de fapt a cauzei, instanța de apel a considerat necesar ca Blanița V. să fie liberat de pedeapsa penală în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție privind tragerea la răspundere penală, or, infracțiunea comisă de inculpat, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, iar din momentul comiterii faptei - 14.02.2020, pînă la adoptarea hotărîrii instanței de judecată, a expirat mai mult de 2 ani, prin urmare, în privința inculpatului Blanița V., sunt aplicabile prevederile art.60 alin. (1), lit. a) Cod penal.

De continuare, ce ține de individualizarea pedepsei în baza art. 349 alin.(1¹) Cod penal în cadrul procesului penal, instanța de apel a constatat că instanța de fond a aplicat inculpatului Blanița V., pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1¹) Cod penal, pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Instanța de fond a considerat, că în privința inculpatului poate fi atins scopul legii penale, doar cu executarea pedepsei sub forma de închisoarea pe un termen de 2 ani, însă instanța de apel a considerat că soluția instanței de fond este una prematură, în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a ajuns la concluzie că în privința acestuia poate fi aplicată suspendarea condiționată a executării pedepsei.

Așa dar, instanța de apel a constatat că, la caz, se ține cont de personalitatea inculpatului și anume, acesta are la întreținere 5 copii minori. Sancțiunea art. 349 alin. (1¹) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

În conformitate cu prevederile art.76, 77 Cod penal, în calitate de circumstanțe ce atenuează sau agravează răspunderea penală, în privința lui Blanița V., nu s-au identificat.

Așa dar, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei și personalitatea inculpatului, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu suspendarea condiționată a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani stabilite de către instanța de fond, pe un termen de probațiune de 2 ani.

Instanța de apel, ghidându-se de principiul echității pedepsei penale, a conchis irațional executarea pedepsei cu închisoare de către Blanița V. și în temeiul art. 90 Cod penal, a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de 2 ani, în perioada respectivă ultimul urmînd să dea dovadă de o responsabilitate civică și socială la nivel maxim, iar prin comportament ireproșabil și utilitate publică să demonstreze lipsa necesității de a pune în executare pedeapsa cu

închisoarea.Or, instanța de apel la aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, a ținut cont de circumstanțele de fapt incriminate, de personalitatea inculpatului și anume, că ultimul este unicul întreținător a familiei cu 5 copii minori, a recunoscut vina și s-a căit sincer.

Luând în considerație aspectele enunțate, instanța de apel a ajuns la concluzia că inculpatul Blanița V. poate fi reeducat fără a fi izolat de societate, or, suspendarea condiționată a executării pedepsei, corespunde scopului și principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, prin urmare, termenul pentru care va fi suspendată executarea pedepsei de 5 ani, este un termen justificat și corespunzător pentru ca inculpatul să se corijeze și ca pe viitor să nu comită fapte infracționale.

Instanța de apel a considerat necesar de a sublinia faptul că dispunerea suspendării condiționată a executării pedepsei este o măsură legală și temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condițiile stabilite la art. 90 Cod penal și care în esență oferă un sistem de garanții sub aspectul eficienței și poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Blanița V. și să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins și fără condamnarea lui la o pedeapsă privativă de libertate.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de individualizarea pedepsei pe capătul de acuzare prevăzut la art. 349 alin. (1¹) Cod penal, cu menținerea sentinței, deoarece apelurile avocaților în interesele inculpatului, greșit au fost admise.

În motivarea recursului invocă:

- la aplicarea pedepsei inculpatului Blanița Victor, pentru infracțiunile comise instanța de apel nu au acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, în speță, incorect a ajuns la concluzia stabilirii unei pedepse nonprivative de libertate;

- instanța de apel a omis faptul că, infracțiunea comisă de către inculpat, se califică ca fiind mai puțin gravă, iar caracterul faptei prejudiciabile, denotă că în privința acestora deja nu mai pot fi folosite alte măsuri de constrângere mai blânde, ca închisoarea;

- instanța de fond a dat deplină eficiență prevederilor art.61 Cod penal;

- instanța de fond motivat nu a ordonat aplicarea în privința inculpatului Blanița Victor a beneficiilor art.90 Cod penal, aceasta devreme ce un regim suspensiv al unei pedepse deși corect individualizate (pedeapsa închisorii) nu va asigura un echilibru cert între scopul de reeducare al inculpatului recunoscut vinovat și așteptările societății față de actul de justiție realizat, sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate;

- deși, la caz au fost reținute circumstanțele atenuante recuperarea prejudiciului părții vătămate, precum și caracteristica satisfăcătoare a inculpatului, circumstanțe ce au stat și la baza stabilirii pedepsei minime sub formă de închisoare prevăzută de legea penală, totuși aceste circumstanțe sunt incomensurabile în raport cu urmările prejudiciabile survenite prin săvârșirea infracțiunii, fapt ce exclude posibilitatea aplicării beneficiilor prevăzute la art. 90 Cod penal- suspendarea

condiționată a executării pedepsei cu închisoare, aceasta în condițiile în care pedeapsa suspensivă nu este proporțională cu fapta prejudiciabilă săvârșită;

-pronunțând o decizie de condamnare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru comiterea unei infracțiuni ușoare și a unei infracțiuni mai puțin grave, soldate cu vătămarea părții vătămate, instanța de apel a deturnat în acest caz particular logica politicii punitive promovate de către autoritățile statului, inclusiv de către autoritatea judecătorească cu vocație de formare a practicii judiciare;

- potrivit art. 76 Cod penal, în calitate de careva circumstanță atenuantă, în privința inculpatului Barcari Eugeniu nu s-a identificat;

- contrar constatărilor la pct. 19 alin. 2 al deciziei recurate, s-au stabilit circumstanțe agravante, potrivit art. 77 Cod penal și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, săvârșirea infracțiunii asupra unei persoane în legătura cu îndeplinirea de către ea a obligațiilor de serviciu;

- pedeapsa este inoportună în situația în care inculpatul a fost sancționat contravențional pentru 5 contravenții de încălcare a ordinii publice și distrugerea bunurilor (f.d. 131), fiind caracterizat ca o persoană care se află la evidența organelor de resort ca scandalagiu și problematică, precum și în conflicte cu vecinii;

- inculpatul Blanița Victor la faza de urmărire penală nu a recunoscut vinovăția și nu a conlucrat efectiv cu organele de urmărire penală; faptul că în instanța de apel inculpatului a manifestat o căință de săvârșirea infracțiunii incriminate a fost una formală, exprimată de inculpat, exclusiv în scopul atenuării pedepsei ce urma a le fi stabilită fapt ce denotă că careva concluziile necesare de pe urma faptelor criminale nu și-a făcut, respectiv în cadrul cercetării judecătorești inculpatul nu a manifestat o căință sinceră care ar putea dovedi faptul existenței la acesta a unor sentimente de retrăiri și autocritică pentru faptele incriminate (a căror continuitate au fost curmate intervenția colaboratorilor de poliție) care au fost săvârșite în circumstanțele reale ale cazului;

- Blanița Victor nu a conștientizat pericolul social pe care îl prezintă fapta sa, nu se căiește sincer și în condițiile respective nu poate beneficia de indulgența instanțelor de judecată împuternicite de ai numi pedeapsa penală;

- Blanița Victor nu a conștientizat pînă la data pronunțării sentinței pericolul social pe care îl comportă fapta sa pare să rezulte și din constatările făcute de instanța de apel care a reținut că o pedeapsă non privativă de libertate este echitabilă la caz, care va atinge scopul legii penale de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, inculpatul urmează să conștientizeze faptele comise.

- instanța de apel nu a indicat circumstanțele ce ar constata că corectarea inculpatului Blanița Victor este posibilă fură izolarea lui de societate, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor de fapt constatate, fără a aprecia la modul cuvenit pericolul social al infracțiunilor comise;

- pedeapsa stabilită inculpatului Blanița Victor, sub formă de suspendare condiționată a executării pedepsei, pentru infracțiunea prevăzută de art.349 alin.(1¹) Cod penal, este prea blîndă și contrar prevederilor art.61 din Cod penal, nu-și va atinge scopul de corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea lui cît și din partea altor persoane;

-inculpatul și-a educat un sistem degradat de valori care poate fi corectat doar prin măsuri coercitive întreprinse de către autoritățile penitenciare ale statului;

- pedeapsa stabilită inculpatului Blanița Victor din perspectiva modalității de executare a ei nu va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept și nici nu va constitui o avertizare publică pentru alte persoane predispuse de a-și însuși comportamente similare celui de manifestat de către inculpatului Blanița Victor în perioada de pînă la 13.02.2020.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

Așadar, în prezenta speță, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, ce stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

La fel, Colegiul penal reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului și critică decizia adoptată numai referitor la aplicarea în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, a pedepsei cu închisoare cu suspendare condiționată, pe o perioadă de probațiune, conform art. 90 Cod penal, considerând că nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite și vinovăția autorului.

În urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului penal, nu și-au găsit confirmarea temeiurile pentru recurs invocate, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la

individualizarea pedepsei inculpatului și nu a admis careva erori, stabilindu-i întemeiat în limitele sancțiunii normei art. 349 alin. (1¹) Cod penal, de care a fost recunoscut vinovat și ținând cont de prevederile art. 78 Cod penal, pedeapsa de 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, conform art. 90 Cod penal, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Opozant celor invocate de recurent, la capitolul modului de executare a pedepsei inculpatului, aplicându-i dispozițiile art. 90 Cod penal, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Instanța de judecată trebuie să aleagă și să aplice acel tip și acea mărime a pedepsei care vor fi cele mai eficiente pentru atingerea scopului legii. Pedeapsa mai aspră, în limitele prevederilor articolului, poate fi stabilită numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului scontat.

Sancțiunea art. 349 alin. (1¹) Cod penal, în baza căruia inculpatul a fost condamnat, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 850 la 1350 unității convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, clasificându-se ca infracțiune mai puțin gravă, potrivit art. 16 alin. (3) Cod penal.

Conform alin. (1) art. 90 Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune, sau după caz termenul de probă,* iar aceste prevederi potrivit dispoziției alin. (4) al aceleiași norme nu se aplică în cazul persoanelor care au săvârșit infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și în cazul recidivei periculoase și deosebit de periculoase.

Revenind la prezenta speță, Colegiul atestă că, inculpatul a fost condamnat în baza art. 349 alin. (1^a) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate vinovatului. Astfel, suspendarea condiționată, ca mijloc de individualizare a pedepsei, conferă instanței de judecată posibilitatea ca, pe lângă stabilirea quantumului pedepsei, să se pronunțe și asupra modului de executare.

În cauza supusă judecării, instanțele de fond au conchis, că inculpatului Blanița V., urmează a-i fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal și a-i suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoare, menționată mai sus, pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Condițiile privind acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii, circumstanțele cauzei și persoana infractorului, aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia.

Derivând din condițiile ce vizează pedeapsa aplicată și natura infracțiunii prevăzute în alin. (1) și alin. (4) art. 90 Cod penal, se atestă faptul incidenței acestora la prezenta speță și anume că, este stabilită o pedeapsă cu închisoare pentru o infracțiune săvârșită cu intenție, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de pînă la 5 ani, și nu este una ce se atribuie la infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum nu este prezentă și nici recidiva.

La circumstanțele cauzei, instanța de recurs menționează, că instanța de apel a reținut faptul că, în conformitate cu prevederile art. 76, 77 Cod penal, în privința inculpatului Blanița V. nu s-au identificat circumstanțe ce atenuază sau agravează răspunderea penală.

Cât privește persoana celui vinovat, din materialele cauzei se atestă că inculpatul are la întreținere 5 copii minori, în instanța de apel a recunoscut vina și s-a căit sincer, conform caracteristicii eliberate de Primăria Suruceni, are un comportament decent (f.d.126 v. I)

O altă condiție prevăzută expres în alin. (1) art. 90 Cod penal, este aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea acesteia. Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia, ținând cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege la formarea unei astfel de convingeri. Reieșind din conținutul deciziei instanței de apel, Colegiul penal consideră că această instanță întemeiat a concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, învederând caracteristica pozitivă a inculpatului, faptul că are la întreținere 5 copii minori, împrejurări ce au permis instanței de a da dovadă de clemență față de acesta, evitându-se, astfel, neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar.

Referitor la argumentul de bază invocat de procuror în recursul declarat, precum că conform revendicării, anterior inculpatul a fost de mai multe ori atras la răspundere penală pentru săvârșirea unor infracțiuni grave, Colegiul penal reține că, din cazierul anexat la materialele cauzei, rezultă că antecedentele penale sunt stinse, iar potrivit prevederilor art. 111 alin.(3) Cod penal, stingerea antecedentelor penale anulează toate incapacitățile și decăderile din drepturi legate de antecedentele penale.

Ce ține de critica recurentului precum că în privința inculpatului s-au stabilit circumstanțe agravante, *săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză și săvârșirea infracțiunii asupra unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către ea a obligațiilor de serviciu*, Colegiul penal lărgit atestă că acestea întemeiat nu au fost reținute, deoarece antecedentele penale pentru infracțiunile săvârșite anterior au fost stinse, totodată potrivit art. 77 alin. (2) Cod penal, *dacă circumstanțele menționate la alin.(1) sînt prevăzute la articolele corespunzătoare din Partea specială a prezentului cod în calitate de semne ale acestor componente de infracțiuni, ele nu pot fi concomitent considerate drept circumstanțe agravante.*

Astfel, Colegiul penal reține că, instanța de apel, la stabilirea pedepsei inculpatului în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, a ținut cont de toate circumstanțele cauzei, de personalitatea acestuia, neaplicându-i inculpatului cea mai blândă categorie de pedeapsă, și anume amendă, dar închisoare, cu suspendarea condiționată a acesteia pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Ținând cont de toate împrejurările cauzei, având în vedere atât principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpat, iar instanța de apel just a conchis de a aplica în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, fiindu-i suspendată condiționat executarea pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Astfel, instanța de recurs apreciază că, la stabilirea modalității de executare a pedepsei, instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, constatând că pedeapsa aplicată va fi echitabilă faptei infracționale comise, ce corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a

inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, ca urmare, nefiind justificată solicitarea recurentului privind menținerea sentinței, prin care inculpatului în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsă reală cu închisoare.

Din considerentele menționate, Colegiul penal conchide, că în cauza dată nu și-au găsit confirmarea temeiurile de recurs la care face referire recurentul și nu sânt motive de a interveni în soluția adoptată, fiindcă hotărârea instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar pedeapsa aplicată inculpatului a fost individualizată potrivit legii.

Având ca reper cele menționate supra, Colegiul penal concluzionează că recursul declarat de către procuror, este neîntemeiat și urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Blanița Victor Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 20 iulie 2023.

Președinte

Guzun Ion

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Talpă Boris

Judecător

Eremciuc Ghenadie

Judecător

Daguța Sergiu